PÄIVÄSTÄ TOISEEN

Jatkuvasti pitää miettiä tasapainoa tilan töiden ja palkkatöiden välillä. Molemmat tykkäämme töistämme opistolla. **JARI PALVIAINEN**

08.07.15

Aurinko nousee
Helsingissä kello 4.09
ja laskee kello 22.40
Oulussa kello 2.51
ja laskee kello 23.53

Päivän sana
8.7. Pidä sinä kiinni siitä, minkä olet oppinut. Sinähän olet siitä varma, koska tiedät, keiltä olet sen oppinut. 2. Tim. 3:14
9.7. Jokainen pyhä, Jumalan Hengestä syntynyt kirjoitus on hyödyllinen opetukseksi, nuhteeksi, ojennukseksi ja kasvatukseksi Jumalan tahdon mukaiseen elämään. 2. Tim. 3:16

Nimipäiviä
Tänään keskiviikkona:
Klaus, Launo
Huomenna torstaina:
Jasmin, Jade, Nanna, Ilta

Mietelause
Yksinkertainen ei aina ole totta, mutta totuus on aina yksinkertainen.
Kalervo Tuukkanen

MERKKIPÄIVIÄ

90-VUOTIAITA

Agrologi
Kalle Heiskanen
8.7. Joensuu.
Perhepiirissä.

Agronomi
Kalevi Husu
9.7. Hamina.
Matkoilla.

Kolme uutta mestaripelimannia

Pro Kaustinen ry on Kaustisen tämänvuotisten kansanmusiikkijuhlien yhteydessä myöntänyt kolme uutta mestaripelimannin arvonimeä.

Tunnustuksen saavat **Jussi Huovinen** Suomussalmelta, **Taito Saari** Vetelistä ja **Timo Valo** Kaustiselta.

Johannes ”Jussi” Huovinen tunnetaan kalevalaisen lauluperinteen vaalijana ja taitajana. Hän on paitsi laulaja, myös monipuolinen kansanmuusikko ja pelimanni. Huovinen on myös säveltäjä, jonka sävelmissä korostuvat yhteys luontoon ja luonnon kokeminen.

Taito Saari on kuplettilaulaja ja kansansoittaja. Hän on perinyt musiikilliset vaikutteensa Vetelin kansanmusiikista.

Vanha tanssimusiikki on ollut myös tärkeässä asemassa hänen elämässään. Erityisesti Saari tiedetään ja tunnetaan vanhojen, kansanomaisten kuplettilaulujen taitajana.

Harmoonin soittaja Timo Valo on Valon pelimannisuvun jäsen ja yksi ammattiyhtye Tallarin alkuperäiskokoonpanon muusikoista. Hänet tunnetaan sekä perinteisen ohjelmiston ja tyylin hallinnasta että rohkeasta eri tyylilajien välimaastossa liikkumisesta.

Erityisesti Valon sydäntä lähellä on ollut säveltäminen ja sovittaminen, ja teoksia on syntynyt pitkälti toista sataa.

Kaustinen Folk Music Festival puolestaan on myöntänyt festivaaliplaketin kansanmusiikin edistäjänä tunnetulle lappajärveläiselle **Toivo** ”Topi” **Rajalalle**.

MAIKKI KULMALA

MENOT

Tapahtumat
Lasten puuhapäivänä askarrellaan kukkaseppeleitä, huovutetaan, leikitään perinneleikkejä ja tunnistetaan kasveja. Lisäksi maatalousmuseo Sarka tarjoaa opastettuja museokierroksia, satuhetkiä ja poniajelua. Torstaina 9.7. klo 11–15.
Valtakunnallinen kylähullu valitaan Haapajärvellä torstaina 9.7. klo 11 alkavassa tapahtumassa. Iltaan asti jatkuvaan ohjelmaan kuuluu kylätoimintaa sekä Pohjois-Euroopan pisin maratonkaraoke.
Mansikkakarnevaaleja juhlitaan Suonenjoella 10.–12.7. Karnevaalin avaa Kari Tapio -konsertti, minkä lisäksi ohjelmassa on mansikansyönnin suomenmestaruuskilpailu, mansikkatytön valinta sekä mansikkakirkko.
Sallan Äinpäin-päivässä juhlitaan kesän ja valon ylösalaisin heittämää vuorokausirytmiä 10.–11.7. Liikkeet ovat auki puoleenyöhön, ja kylänraitilla järjestetään kilpailuja, arvontaa ja musiikkiesityksiä. Keskiyöllä Sallatunturin huipulla on vuorossa Yöttömän yön jooga, seuraavana yönä juostaan keskiyön maraton.
Viittomakieliset muumit ihastuttavat Muumimaailmassa 11.–12.7. Ohjelmassa on muun muassa teatteriesitys, Muumipeikon ja Pikku Myyn järjestämä piknik sekä Nuuskamuikkusen tarinatuokio. Tulkkiopiskelijat tulkkaavat ohjelman viittomakielelle tai muille AAC-menetelmille. Ohjelmaa molempina päivinä klo 10.30–17.
Ferguson-päivillä kokoontuvat vanhat traktorit, työkoneet ja museoajoneuvot. Kokoontuminen järjestetään Suomen Rautatiemuseolla Hyvinkäällä 12.7. klo 10.30–12.30, minkä jälkeen ajetaan juhlaparaati pitkin kaupunkia.
Möhkön savotta on ruukkipäivä, jolloin esillä ovat savotta- ja uittohistoria sekä nykyajan metsätyökulttuuri. Möhkössä 12.7. klo 10–16 järjestettävässä tapahtumassa nähdään tukkijätkien koskenlaskunäytös sekä työnäytteitä entisajan kädentaidoista.

MT

RAHAPELIT

Veikkausvihjeet
Kierros 28

		1-s.	64-s.
1	SJK – KTP	1	1
2	FF Jaro – VPS	1	1 2
3	Ilves – KuPS	x	x 2
4	MP – TPS	1	1 2
5	EIF – Haka	2	2
6	VIFK – AC Oulu	1	1
7	Lahti Akatemia – FC Kiffen	2	1 2
8	FC Viikingit – FC Futura	1	1 2
9	GrIFK – BK-46	1	1
10	MuSa – Masku	1	1
11	GBK – FC YPA	2	1 2
12	FC Santa Claus – AC Kajaani	2	2
13	KäPa – TPV	x	x

Palautusaika päättyy su 12.7. klo 18.25.

Oikeat tulokset:
Kierros 27

Vakio: 2xx x12 112 2122

Lotto: 11, 16, 20, 21, 23, 31, 37
Lisänumerot: 25, 32
Tuplausnumero: 5

Lauantai-Jokeri: 9 4 6 0 5 9 8

Toto76:		poissa
1. lähtö:	12	11
2. lähtö:	11	12
3. lähtö:	6	8
4. lähtö:	2	–
5. lähtö:	10	–
6. lähtö:	4	–
7. lähtö:	10	–

LARI LIEVONEN

Palviaisten tilan navetta on peräisin 1940-luvulta ja vaatisi peruskunnostusta, mikäli karjalukua lisättäisiin. Isäntä Jari Palviainen ja Konsta-laumanvartijakoira kierroksella kanahäkkien ja lehmäaitauksen luona.

Eläintenhoidosta saa voimaa

Kesäpossut vaihtuivat villasikoihin, lehmä tuli syntymäpäivälahjaksi, kalkkunat ja kyyhkyset täyttivät vanhan navetan, kukko saa kiekua ja ponit käyskennellä metsän laidassa.

LIEKSA (MT)
Palviaisten tila ei ole ihan tavallinen maatila. Se on villasika- eli mangalitza-tila, jonka isäntä päivittää blogia, ja emäntä puhuu laatuajasta, kun kertoo pariskunnan yhteisistä aamulypsyistä.

Jari ja **Henna Palviainen** käyvät kumpikin töissä Lieksan kristillisellä opistolla. Jari on näyttötutkintomestari ja Henna koulunkäynninohjaaja.

EU-tukia tilalle ei ole haettu eikä lomittajia kyselty. Lieksalaisen Hennan äiti rientää ajoittain auttamaan tilan töissä.

Kyse eläinten kanssa elämisessä on perheen harrastuksesta.

Samaan aikaan, kun eläimet antavat voimaa kodin ulkopuoliseen päivätyöhön, molemmat aikuiset myöntävät, ettei koko palettia yksin jaksaisi.

Punttisalia ei tarvita
Palviaisilla on kaksi alakouluikäistä lasta, jotka ovat haastatteluhetkellä kesäleirillä. Jamalin kyläkoulu toimii vielä viiden kilometrin päässä Palviaisten asuttamasta Lampivaarasta.

”Meillä on herätys viiden aikaan, käymme eläinkierroksella ja sitten keitämme puurot lapsille, jotka lähtevät koulukuljetukseen kello 7.20. Sitten vähitellen lähdemme itse töihimme”, Henna Palviainen kertoo ja hymyilee, ettei hän käy punttisalilla.

”Ulkoilu tässä pihapiirissä riittää.”

Perheellä on kolme estrelanvuoristokoiraa, jotka hoitavat laumanvartijan tehtäviä vuorotellen. Paras koiramäärä olisi neljä. Silloin toiset koirat olisivat lepovuorossa, kun toiset vartioivat.

”Ilman koiria tämä ei onnistuisi, täällä on villi luonto lähellä. Onhan meillä kaksinkertaiset aidatkin tilan ympärillä afrikkalaisen sikaruton varalta”, Jari Palviainen kertoo.

Sikojen kiharaiset Cadillacit
Järvenpäästä kotoisin olevan kaupunkilaispojan elämä on muuttunut Lieksassa täysin.

Jari päätti opetella uuden tavan elää, kun vaimo heitti, että jos syö lihaa, eläin pitäisi pystyä myös itse teurastamaan.

Kesäpossuja tilalla pidettiin muutamana kesänä, kunnes löytyi villasika-rotu eli mangalitza. Sitä etsittiin ja löydettiin Länsi-Suomesta saakka.

”Olemme mekin jo muutaman eläimen myyneet. Rotu on selkeästi tunnetumpi Länsi-Suomessa ja siellä kauppa käy.”

Mangalitzassa Palviaisia alkoi heti viehättää paitsi rodun kestävyys ulkona myös lihan laatu. Kun eläimiä laidunnetaan puolitoista vuotta ulkona, syntyy tummanpunaista lihaa, jossa rasva marmoroituu pihvin sisään.

”Mangalitza on aina mehukasta. Sitä voi kutsua sikojen cadillaciksi.”

Naapurit pitävät huolta
Jari Palviainen sanoo, ettei ollut tavoitteena ryhtyä yrittäjäksi. Pikkuhiljaa vain huomattiin, että eläintenpito vaatii rahaa ja yrittäjyys helpottaa toimintaa.

”Possut tulivat omaan käyttöön, samoin kuin kalkkunatkin. Nyt olemme kuuden vuoden ajan kasvattaneet omat liha-ateriamme. Mangalizat menevät teurastamon kautta.”

”Suunnitteilla on alkaa valmistaa omia salamimakkaroita ja ilmakuivattua lihaa. Toistaiseksi olemme kuitenkin kokanneet lihaa sellaisenaan”, perheen pääkokin titteliä kantava Jari Palviainen kertoo.

Hän innostui ruuanlaitosta niin, että kävi lihanleikkuukurssinkin. Nyt hän osaa irrotella paistit ja löytää fileet ilman, että mitään menee hukkaan.

Samalla kurssi oli kullanarvoista verkostoitumista maaseutuihmisten kanssa.

”Meistä kyllä pidetään täällä erinomaista huolta. Naapurit kasvattavat rehut eläimillemme, siihen energiamme tai kyvyt eivät riittäisi. Jatkuvasti pitää miettiä tasapainoa tilan töiden ja palkkatöiden välillä. Molemmat tykkäämme töistämme opistolla”, Jari Palviainen kehuu.

Samalla pihaan jo ajaakin naapuritilan isäntä poikansa kanssa jyväkuorman kanssa. Taas kelpaa sikojen elellä.

”Tätä kaikkea en olisi nuorena uskonut itsekään, jos joku olisi tullut sanomaan, että vielä sinä asut maatilalla ja kasvatat itse ruokasi”, Jaria naurattaa.

Vaimon ostama 45-vuotispäivälahjakin oli molemmille mieluinen: Tuupovaarasta Lieksaan hankittu Irmeli – vaatimaton lapinlehmä.

”Se pani päänsä kainalooni ja sanoi 'muu'”, Jari Palviainen hymyilee lahjaansa selvästikin tyytyväisenä.

LIISA YLI-KETOLA

Spessu on mangalitza, joka ei viihdy muiden lajitoveriensa kanssa tarhassa vaan päätti muuttaa navetan karsinaan.

Kuru-juniorista suunnitellaan jo karitsanpaistia. Tässä se kurkkii lapinlehmä Irmelin takaa.

Naapurin poika Sami Kärkkäinen tuli tuomaan isänsä kanssa eläimille rehua muutaman kilometrin päästä.

Särkänniemen kohukyyttö poiki

Särkänniemen Koiramäessä koettiin viime viikolla iloinen perhetapahtuma, kun Iiris-kyyttö poiki lehmävasikan.

Sama kyyttö on Särkänniemessä nyt neljättä kesää.

Suomen Eläinsuojeluyhdistysten liiton vapaaehtoinen eläinsuojeluneuvoja **Maija Raatikaine** arvosteli kyytön oloja Iltalehdessä 28.6.

Hänen mukaansa lehmällä ei ollut poikimarauhaa tai mahdollisuutta olla lajitovereidensa kanssa, vaan sen funktio oli olla yleisön edessä poikiva luonnon ihme.

Jatkuva melu?
Raatikainen painotti, että aitauksessa oleva katos on suoraan yleisön edessä eikä eläimellä ole suojaista lepopaikkaa. Hänen mukaansa hiekkapohjainen aitaus ei ole myöskään lehmälle lajityypillinen ympäristö.

”Lehmä ja vasikka ovat sosiaalisia eläimiä ja jäävät ilman lajitovereidensa seuraa. Sen lisäksi lehmä stressaantuu ihmismassoista ja jatkuvasta melusta”, Raatikainen kertoi Iltalehdelle.

”Kun lehmä viedään kesän jälkeen takaisin alkuperäiseen ympäristöön, sopeutuminen voi viedä aikaa. Etenkin vasikalta, joka ei ole koskaan ollut laumassa.”

Emo ja uusi tulokas ovat Koiramäessä nähtävillä ulkokarsinassaan. Ne viettävät koko kesän Särkänniemen Koiramäessä, kunnes matkaavat syksyn tullen kotitilalleen Saloon.

Särkänniemen kehitysjohtaja **Ville Aarresuo** kiisti laiminlyönnit ja painotti paikan olevan jatkuvassa tarkkailussa. Eläinlääkärit eivät olleet Aarresuon mukaan huomauttaneet melusta.

Hän uskoo eläinten olojen olevan Koiramäessä hyvät moniin muihin paikkoihin verrattuna.

Noin viikko sitten Koiramäen Alma-aasi sai tammavarsan, joka on nyt saanut nimekseen Amelie. Lisäksi kainuunharmas-Laku-lammas karitsoi kesäkuun alussa.

TUULIKKI VIILO

Iiris-kyytön olot herättivät eläinsuojeluvalvojan huomion.